

REGLAMENT (UE) 2023/2844 DEL PARLAMENT EUROPEU I DEL CONSELL

de 13 de desembre de 2023

sobre la digitalització de la cooperació judicial i de l'accés a la justícia en assumptes transfronterers civils, mercantils i penals, i pel qual es modifiquen determinats actes jurídics en l'àmbit de la cooperació judicial

Vigència 16/1/2024

EL PARLAMENT EUROPEU I EL CONSELL DE LA UNIÓ EUROPEA,

Vist el Tractat de Funcionament de la Unió Europea, i en particular l'article 81, apartat 2, lletres e i f, i l'article 82, apartat 1, lletra d,

Vista la proposta de la Comissió Europea,

Després d'haver transmès el projecte d'acte legislatiu als parlaments nacionals,

Vist el dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu,

De conformitat amb el procediment legislatiu ordinari,

Considerant el següent:

(1) En la seva comunicació de 2 de desembre de 2020 titulada «La digitalització de la justícia a la UE – Un ventall d'oportunitats», la Comissió va assenyalar la necessitat de modernitzar el marc legislatiu dels procediments transfronterers de la Unió en matèria civil, mercantil i penal, en consonància amb el principi de «digital per defecte», per garantir al mateix temps que es disposa de totes les salvaguardes necessàries per evitar l'exclusió social i vetllar per la confiança mútua, la interoperabilitat i la seguretat.

(2) A fi que l'espai de llibertat, seguretat i justícia sigui plenament funcional, és important que tots els estats membres procurin reduir qualsevol disparitat en matèria de digitalització de sistemes i aprofitin les oportunitats que ofereixen els mecanismes de finançament de la Unió pertinents.

(3) Per tal de reforçar la cooperació judicial i l'accés a la justícia, els actes jurídics de la Unió que estableixen la comunicació entre les autoritats competents, inclosos els òrgans i organismes de la Unió, i entre les autoritats competents i les persones físiques i jurídiques en matèria civil i mercantil, han de complementar-se amb l'establiment de les condicions per entaular aquesta comunicació per mitjans digitals.

(4) Aquest reglament té per objecte millorar l'eficiència i l'efectivitat dels processos judicials i facilitar l'accés a la justícia mitjançant la digitalització dels canals de comunicació existents, cosa que ha de comportar un estalvi de costos i temps, una reducció de la càrrega administrativa i més resiliència davant circumstàncies de força major per a totes les autoritats que participen en la cooperació judicial transfronterera. L'ús de canals digitals de comunicació entre les autoritats competents ha de reduir els retards en la tramitació d'assumptes, tant a curt com a llarg termini. Alhora, això ha de beneficiar les persones físiques i jurídiques, així com les autoritats competents dels estats membres, i enfortir la confiança en els sistemes judicials. La digitalització dels canals de comunicació també pot ser beneficiosa en l'àmbit dels processos penals transfronterers i en el context de la lluita de la Unió contra la delinqüència. Pel que fa al cas, l'elevat nivell de seguretat que poden oferir els canals digitals de comunicació és un pas endavant, també pel que fa a la protecció dels drets de les persones afectades, com el dret al respecte de la vida privada i familiar i el dret a la protecció de les dades de caràcter personal.

(5) Cal respectar íntegrament, d'acord amb el dret de la Unió, els drets i llibertats fonamentals de totes les persones afectades per l'intercanvi electrònic de dades en virtut d'aquest Reglament, en particular el dret a l'accés efectiu a la justícia, el dret a un jutge imparcial, el principi de no discriminació, el dret al respecte de la vida privada i familiar, i el dret a la protecció de les dades de caràcter personal.

(6) Complint les seves obligacions en virtut d'aquest Reglament, totes les entitats han de respectar el principi d'independència del poder judicial, tenint en compte el principi de separació de poders i els altres principis de l'Estat de dret.

(7) L'accés efectiu a la justícia és un objectiu fonamental de l'espai de llibertat, seguretat i justícia. La transformació digital és un pas essencial per millorar l'accés a la justícia i l'eficiència, qualitat i transparència dels sistemes judicials.

(8) És important que es desenvolupin les eines i els canals adequats perquè els sistemes judicials puguin cooperar digitalment de manera eficient. Per consegüent, és essencial establir un instrument uniforme de tecnologia de la informació a escala de la Unió que possibiliti un intercanvi electrònic transfronterer de dades sobre assumptes entre les autoritats competents que sigui ràpid, directe, interoperable, fiable, accessible, segur i eficient. La Comissió i els estats membres han de vetllar perquè els professionals del dret participin en la transformació digital dels sistemes judicials.

(9) S'han desenvolupat eines d'intercanvi digital de dades sobre assumptes que permeten evitar que calgui substituir els sistemes informàtics ja establerts en els estats membres o que es requereixin modificacions costoses d'aquests sistemes. El sistema de comunicació per a la justícia digital mitjançant intercanvi electrònic de dades (sistema e-CODEX), el marc jurídic del qual està establert en el Reglament (UE) 2022/850 del Parlament Europeu i del Consell, és l'eina més important que s'ha desenvolupat en aquest sentit per garantir un intercanvi electrònic transfronterer de dades sobre assumptes entre les autoritats competents que sigui ràpid, directe, interoperable, sostenible, fiable i segur.

(10) La digitalització dels procediments ha de garantir l'accés a la justícia per a tothom, incloses les persones amb discapacitat. El sistema informàtic descentralitzat i el punt d'accés electrònic europeu, establerts per aquest Reglament, han de complir els requisits d'accessibilitat dels llocs web que figuren en la Directiva (UE) 2016/2102 del Parlament Europeu i del Consell. A més, els mètodes de pagament electrònics a què es refereix aquest Reglament han de complir els requisits d'accessibilitat que figuren en la Directiva (UE) 2019/882 del Parlament Europeu i del Consell.

(11) L'establiment de canals digitals per a la comunicació transfronterera pot contribuir directament a millorar l'accés a la justícia i permetre que les persones físiques i jurídiques reclamin la protecció dels seus drets i facin valer les seves pretensions, iniciïn procediments i intercanviïn dades sobre assumptes en format digital amb les autoritats judicials o altres autoritats competents en procediments que s'inscriguin en l'àmbit d'aplicació del dret de la Unió en matèria civil i mercantil.

(12) Per tal de garantir que les eines de comunicació electrònica tinguin un impacte positiu en l'accés a la justícia, els Estats membres han d'assignar recursos suficients a la millora de les competències i l'alfabetització digitals dels ciutadans i vetllar especialment perquè la falta de competències digitals no es converteixi en un obstacle per a l'ús del sistema informàtic descentralitzat. Els estats membres s'han d'assegurar que s'imparteixi formació a tots els professionals de la justícia afectats —com ara els fiscals, els jutges i el personal administratiu— i a les autoritats competents, a fi de garantir l'ús efectiu del sistema informàtic descentralitzat. Aquesta formació ha de tenir per objecte la millora del funcionament dels sistemes judicials a tota la Unió, així com la defensa dels drets i valors fonamentals, en particular per permetre als professionals de la justícia abordar eficaçment qualsevol dificultat que pugui sorgir en els procediments o vistes celebrades per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància, a causa del seu caràcter virtual. La Comissió ha d'animar i ajudar els estats membres a sol·licitar subvencions per a activitats de formació en el marc dels programes financers pertinents de la Unió.

(13) Aquest reglament ha de tenir per objecte la digitalització de la comunicació en els assumptes amb repercussions transfrontereres que s'inscriguin en l'àmbit d'aplicació de determinats actes jurídics de la Unió en matèria civil, mercantil i penal. Aquests actes s'han d'enumerar en els annexos d'aquest Reglament. La comunicació entre les autoritats competents i els òrgans i organismes de la Unió, com la Fiscalia Europea o

Eurojust, en els assumptes en què siguin competents en virtut dels actes jurídics enumerats en l'annex II, també ha de ser objecte d'aquest Reglament. Quan els administradors concursals siguin competents en virtut del dret estatal per rebre crèdits presentats per un creditor estranger en procediments d'insolvència d'acord amb el Reglament (UE) 2015/848 del Parlament Europeu i del Consell, s'han de considerar autoritats competents en el sentit d'aquest Reglament.

(14) Aquest Reglament no ha d'afectar les normes que regeixen els procediments judicials transfronterers establertes pels actes jurídics enumerats en els annexos I i II, llevat de les normes relacionades amb la comunicació per mitjans digitals introduïts per aquest Reglament. Aquest reglament s'ha d'entendre sense perjudici del dret estatal en matèria de designació d'autoritats, persones o organismes que s'ocupin de qualsevol aspecte de la comprovació i la presentació de sol·licituds, documents i informació. Els requisits en virtut del dret estatal aplicable relatius a l'autenticitat, exactitud, fiabilitat, credibilitat i forma jurídica adequada dels documents o la informació no han de veure's afectats, tret de quan es tracta de les normes relatives a la comunicació per mitjans digitals introduïts per aquest Reglament.

(15) Cal determinar d'acord amb els actes jurídics enumerats en els annexos I i II si un assumpte té o no repercussions transfrontereres. Quan els actes jurídics enumerats en els annexos I i II estableixin expressament que el dret estatal ha de regular un procediment de comunicació entre autoritats competents, no s'ha d'aplicar aquest Reglament.

(16) Les obligacions en virtut d'aquest Reglament no s'han d'aplicar a les comunicacions orals, per exemple, per telèfon o en persona.

(17) Aquest reglament no s'ha d'aplicar ni a la notificació i el trasllat de documents conforme al Reglament (UE) 2020/1784 del Parlament Europeu i del Consell, ni a l'obtenció de proves conforme al Reglament (UE) 2020/1783 del Parlament Europeu i del Consell. Aquests reglaments ja estableixen normes específiques sobre la digitalització de la cooperació judicial. Tanmateix, a fi de millorar la notificació i el trasllat electrònics directes de documents que s'hagin de fer directament a una persona que tingui una adreça coneguda a l'efecte de notificació i trasllat en un altre Estat membre, aquest Reglament ha d'introduir determinades modificacions en el Reglament (UE) 2020/1784.

(18) Quan la Comissió col·labori amb agents externs en les fases de disseny i construcció del punt d'accés electrònic europeu, aquests agents han de tenir experiència en el desenvolupament informàtic segur, fàcil d'usar i accessible.

(19) A fi de garantir una comunicació segura, eficient, ràpida, interoperable, confidencial i fiable entre els estats membres a l'efecte dels processos judicials transfronterers en matèria civil, mercantil i penal, cal fer servir una tecnologia de comunicació adequada, sempre que es compleixin determinades condicions pel que fa a la seguretat, la integritat i la fiabilitat del document rebut i a la identificació dels participants en la comunicació. Per tant, cal establir un sistema informàtic descentralitzat, segur, eficient i fiable per a l'intercanvi de dades en els processos judicials transfronterers. El caràcter descentralitzat del sistema informàtic ha de tendir a permetre intercanvis de dades segurs entre autoritats competents, sense que cap institució de la Unió intervingui en el contingut d'aquests intercanvis. El sistema informàtic descentralitzat també ha de permetre intercanvis de dades segurs entre un Estat membre i òrgans i organismes de la Unió, com ara Eurojust, en assumptes que entrin en l'àmbit d'aplicació dels actes jurídics enumerats en l'annex II.

(20) El sistema informàtic descentralitzat ha d'estar compost per sistemes finals dels estats membres i els òrgans i organismes pertinents de la Unió, així com per punts d'accés interoperables a través dels quals aquests sistemes estan vinculats mitjançant l'ús d'interconnexions segures. Els punts d'accés del sistema informàtic descentralitzat s'han de basar en e-CODEX.

(21) A l'efecte d'aquest Reglament, els estats membres han de poder fer servir un programa informàtic desenvolupat per la Comissió (d'ara endavant, «programa informàtic d'aplicació de referència») en comptes

d'un sistema informàtic estatal. Aquest programa informàtic d'aplicació de referència s'ha de basar en una configuració modular, fet que vol dir que el programa informàtic s'empaqueta i es lliura per separat dels components e-CODEX necessaris per connectar-lo al sistema informàtic descentralitzat. Aquesta configuració ha de permetre als estats membres reutilitzar o millorar la seva infraestructura nacional de comunicació judicial existent amb finalitats d'ús transfronterer. Per a qüestions relacionades amb les obligacions d'aliments, els estats membres també poden usar un programa informàtic desenvolupat per la Conferència de la Haia de Dret Internacional Privat (iSupport).

(22) La Comissió ha de ser responsable de la creació, el desenvolupament i el manteniment del programa informàtic d'aplicació de referència, d'acord amb els principis de protecció de dades des del disseny i per defecte i amb els requisits d'accessibilitat. La Comissió ha de dissenyar, desenvolupar i mantenir el programa informàtic d'aplicació de referència de conformitat amb els requisits i principis en matèria de protecció de dades que estableixen els Reglaments (UE) 2018/1725 i (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, i la Directiva (UE) 2016/680 del Parlament Europeu i del Consell, en particular els principis de protecció de dades des del disseny i per defecte, així com un nivell elevat de ciberseguretat. En particular, qualsevol persona física o jurídica que participi en la creació, el desenvolupament o el manteniment de sistemes informàtics nacionals o del programa informàtic d'aplicació de referència ha d'estar sotmès a aquests requisits i principis. El programa informàtic d'aplicació de referència també ha d'incloure mesures tècniques adequades i permetre mesures organitzatives, en particular la supervisió necessària per garantir un nivell de seguretat i interoperabilitat adequat per als intercanvis d'informació en el context dels processos judicials transfronterers. A fi de garantir la interoperabilitat amb els sistemes informàtics nacionals, el programa informàtic d'aplicació de referència ha de poder aplicar les especificacions de processament digital, tal com es defineixen en el Reglament (UE) 2022/850, per als actes jurídics corresponents enumerats en els annexos I i II d'aquest Reglament.

(23) A fi de proporcionar una assistència ràpida, segura i eficaç als sol·licitants, la comunicació entre les autoritats competents, com ara les autoritats centrals i els òrgans jurisdiccionals establerts en virtut dels Reglaments (CE) núm. 4/2009 i (UE) 2019/1111 del Consell, cal dur a terme, per regla general, mitjançant el sistema informàtic descentralitzat.

(24) La transmissió per mitjà del sistema informàtic descentralitzat pot resultar impossible per una interrupció del sistema. Els organismes pertinents de la Unió i els estats membres han de solucionar tan aviat com puguin qualsevol interrupció del sistema. La transmissió també pot resultar impossible en la pràctica per la naturalesa física o tècnica del que s'ha de transmetre, com ara el cas de la transmissió de proves materials o la necessitat de transmetre el document original en paper per valorar-ne l'autenticitat, o per situacions de força major. Per regla general, les situacions de força major sorgeixen a partir d'esdeveniments imprevisibles i inevitables que tenen l'origen en una causa aliena a l'autoritat competent. Quan no es recorri al sistema informàtic descentralitzat, la comunicació s'ha de fer per les vies alternatives més adients. Aquestes vies alternatives han d'incloure, entre d'altres, una transmissió tan ràpida com sigui possible i de manera segura per altres mitjans electrònics segurs, per servei postal o mitjançant la transmissió en persona quan sigui possible.

(25) Cal fer servir el sistema informàtic descentralitzat per defecte en la comunicació entre autoritats competents. Tanmateix, per garantir la flexibilitat de la cooperació judicial, en determinades situacions poden ser més adequats altres mitjans de comunicació. Això pot ser adequat quan les autoritats competents necessitin una comunicació personal directa i, en concret, en el cas de la comunicació directa entre òrgans jurisdiccionals en virtut dels reglaments (UE) 2015/848 i (UE) 2019/1111, així com en el cas de la comunicació directa entre les autoritats competents en virtut de les decisions marc 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI, 2008/947/JAI i 2009/829/JAI del Consell, la Directiva 2014/41/UE del Parlament Europeu i del Consell o el Reglament (UE) 2018/1805 del Parlament Europeu i del Consell, quan la comunicació entre les autoritats competents es pugui dur a terme per qualsevol mitjà o per qualsevol mitjà adequat, com es preveu en aquests actes. En aquests casos, les autoritats competents poden usar mitjans de comunicació menys formals, com ara el correu electrònic.

Altres mitjans de comunicació també poden ser adients quan la comunicació impliqui el tractament de dades

delicades o quan la conversió de documentació voluminosa en format electrònic comporti una càrrega administrativa desproporcionada per a l'autoritat competent que trameta la documentació. Tenint en compte que les autoritats competents tracten amb dades delicades, cal vetllar sempre per la seguretat i la fiabilitat de l'intercanvi d'informació quan se seleccionen els mitjans de comunicació adequats. El sistema informàtic descentralitzat s'ha de considerar sempre el mitjà més adequat d'intercanvi dels formularis establerts en virtut dels actes jurídics enumerats en els annexos I i II d'aquest Reglament. Amb tot, els formularis es poden intercanviar per altres mitjans en els casos en què les autoritats competents de diferents estats membres siguin presents al mateix lloc en un Estat membre a l'efecte d'ajudar a executar els procediments de cooperació judicial que preveuen els actes jurídics enumerats en l'annex II d'aquest Reglament, si això és necessari a causa de la urgència de l'assumpte, com en les situacions que preveu la Directiva 2014/41/UE, en què l'autoritat d'emissió ajuda a executar l'ordre europea d'investigació en l'Estat d'execució o quan les autoritats competents de diversos estats membres coordinen, en una reunió presencial, els procediments de cooperació judicial d'acord amb els actes jurídics enumerats en l'annex II d'aquest Reglament.

(26) En relació amb els components del sistema informàtic descentralitzat, que són responsabilitat de la Unió de conformitat amb els requisits de seguretat que estableix el Reglament (UE) 2022/850, l'entitat que els gestioni ha de disposar dels recursos suficients per garantir-ne el funcionament correcte.

(27) Per facilitar l'accés de les persones físiques i jurídiques a les autoritats competents en matèria civil i mercantil, aquest Reglament ha d'establir un punt d'accés a escala de la Unió —un «punt d'accés electrònic europeu»— com a part del sistema informàtic descentralitzat, el qual ha de contenir informació per a les persones físiques i jurídiques sobre el seu dret a l'assistència jurídica gratuïta i per mitjà del qual aquestes han de poder presentar demandes i sol·licituds, enviar, sol·licitar i rebre informació pertinent des del punt de vista processal, inclosos els expedients digitalitzats o parts d'aquests expedients, i establir comunicació, directament o per mitjà del seu representant, amb les autoritats competents en els casos en què s'apliqui aquest Reglament, o rebre notificacions i trasllats de documents judicials o extrajudicials. El punt d'accés electrònic europeu s'ha d'allotjar en el Portal Europeu d'e-Justícia, que serveix de finestra única per a la informació i els serveis judicials en la Unió.

(28) És aplicable el dret a l'assistència jurídica gratuïta o a l'assistència de lletrat tal com s'estableix en el dret de la Unió i estatal, en particular el dret a l'assistència jurídica gratuïta tal com s'estableix en el Reglament (UE) núm. 650/2012 del Parlament Europeu i del Consell, els Reglaments (CE) núm. 4/2009 i (UE) 2019/1111 i la Directiva 2003/8/CE del Consell. Les persones físiques i jurídiques han de poder consultar la informació pertinent del Portal Europeu d'e-Justícia per mitjà dels enllaços del punt d'accés electrònic europeu.

(29) En el context de la comunicació de persones físiques i jurídiques amb les autoritats competents en matèria civil i mercantil en assumptes transfronterers, la comunicació electrònica s'ha de fer servir com a alternativa als mitjans de comunicació existents, inclosos els mitjans estatals, sense que això afecti la manera en què les persones físiques o jurídiques es comuniquen amb les seves autoritats nacionals, de conformitat amb el dret estatal. En cas de comunicació de persones jurídiques amb les autoritats competents, cal fomentar l'ús per defecte de mitjans electrònics. Així i tot, per garantir que l'accés a la justícia a través de mitjans digitals no contribueixi a ampliar la bretxa digital, l'elecció entre la comunicació electrònica, tal com s'estableix en aquest Reglament, i altres mitjans de comunicació s'ha de deixar a discreció de les persones físiques afectades. Això és especialment important per atendre les circumstàncies específiques de les persones que potser no tenen competències digitals o els mitjans tècnics necessaris per usar els serveis digitals i de les persones amb discapacitat, atès que els estats membres i la Unió s'han compromès a prendre les mesures adequades en consonància amb la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat.

(30) Per millorar la comunicació electrònica transfronterera i la transmissió de documents a través del sistema informàtic descentralitzat, també per mitjà del punt d'accés electrònic europeu, no ha de negar-se efecte jurídic als documents transmesos a través del sistema informàtic descentralitzat ni han de considerar-se inadmissibles en processos judicials pel mer fet d'estar en forma electrònica. No obstant això, aquest principi s'ha d'aplicar sense perjudici de la valoració dels efectes jurídics d'aquests documents o de la seva admissibilitat, que poden

constituir proves de conformitat amb el dret estatal.

(31) A fi de facilitar les vistes orals en els processos civils, mercantils i penals amb repercussions transfrontereres, aquest Reglament ha de preveure l'ús facultatiu de la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància.

(32) La videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància han de permetre a l'autoritat competent autenticar la identitat de les persones a qui s'ha de prendre declaració i facilitar la comunicació visual, sonora i oral durant la vista. Una mera trucada per telèfon no s'ha de considerar una tecnologia de telecomunicació adequada per a les vistes orals. La tecnologia usada ha de complir les normes aplicables de protecció de dades personals, de la confidencialitat de les comunicacions i de la seguretat de les dades, independentment del tipus de vista per al qual s'usin.

(33) No es pot denegar la celebració d'una vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància solament sobre la base de la manca de normes estatals que regulin l'ús de les tecnologies de comunicació a distància. En aquest cas, cal aplicar, mutatis mutandis, les normes més apropiades del dret estatal, com ara les relatives a l'obtenció de proves.

(34) El dret a la interpretació no ha de veure's afectat per aquest Reglament, i les videoconferències o altres tecnologies de comunicació a distància usades en els procediments en matèria civil, mercantil o penal han de permetre l'ús de la interpretació.

(35) A fi de facilitar les vistes orals en els procediments civils i mercantils amb repercussió transfronterera, aquest Reglament ha d'establir l'ús facultatiu de la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància per a la participació de les parts o dels seus representants en aquestes vistes, sempre que la tecnologia pertinent estigui disponible, que les parts tinguin la possibilitat de formular una opinió sobre l'ús d'aquesta tecnologia i que l'ús d'aquesta tecnologia sigui adequat en les circumstàncies concretes de l'assumpte. Aquest reglament no ha d'impedir que ni les persones que ofereixin assistència a una part ni els fiscals en matèria civil i mercantil assisteixin a la vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància, de conformitat amb el dret estatal aplicable.

(36) El procediment per iniciar i celebrar vistes per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància s'ha de regir, en matèria civil i mercantil, pel dret de l'Estat membre en què es desenvolupi el procediment. Quan es disposi l'enregistrament de les vistes en el dret estatal de l'Estat membre en què se celebri la vista en matèria civil o mercantil, cal informar les parts d'aquestes disposicions i, si escau, de la possibilitat d'oposar-se a l'enregistrament.

(37) Quan ha de decidir si es permet la participació de les parts i els seus representants en una vista en matèria civil i mercantil per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància, l'autoritat competent ha de triar un mètode adequat per examinar les opinions de les parts d'acord amb el dret processal intern.

(38) Quan una autoritat competent en procediments en matèria civil o mercantil hagi decidit permetre la participació de com a mínim una de les parts o altres persones en una vista per videoconferència, aquesta autoritat competent ha de garantir que aquestes persones tinguin accés a la vista per videoconferència. En particular, l'autoritat competent ha d'enviar a aquestes persones un enllaç per poder participar en la videoconferència i oferir assistència tècnica. Per exemple, l'autoritat competent ha de proporcionar instruccions sobre el programa informàtic que es farà servir i organitzar, en cas necessari, una prova tècnica abans de la vista. L'autoritat competent ha de tenir en compte les necessitats específiques de les persones amb discapacitat.

(39) Quan un menor participi en procediments civils o mercantils, en particular com a part, d'acord amb el dret estatal, el menor ha de poder participar en la vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de

comunicació a distància establertes en aquest Reglament, tenint en compte els seus drets processals. D'altra banda, quan el menor participi en el procediment a l'efecte de l'obtenció de proves en assumptes civils o mercantils, per exemple quan hagi de declarar com a testimoni, el menor també pot ser escoltat per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància de conformitat amb el Reglament (UE) 2020/1783.

(40) Quan una autoritat competent sol·liciti la participació d'una persona a l'efecte de l'obtenció de proves en assumptes civils o mercantils, la participació d'aquesta persona en la vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància s'ha de regir pel Reglament (UE) 2020/1783.

(41) Aquest reglament no s'ha d'aplicar a l'ús de videoconferències o altres tecnologies de comunicació a distància en assumptes en matèria civil i mercantil quan aquest ús ja estigui establert en els actes jurídics enumerats en l'annex I, o en assumptes que no tinguin implicacions transfrontereres. A més, aquest Reglament no s'ha d'aplicar a l'ús de videoconferències o altres tecnologies de comunicació a distància en els procediments d'autenticació notarial.

(42) En matèria penal, el procediment per iniciar i celebrar vistes per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància s'ha de regir pel dret de l'Estat membre que celebri la vista. Per Estat membre que celebra la vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància cal entendre l'Estat membre que ha sol·licitat l'ús de la videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància.

(43) Les normes contingudes en aquest Reglament sobre l'ús de la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància per a les vistes en els procediments de cooperació judicial en matèria penal no s'han d'aplicar a les vistes per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància a l'efecte de l'obtenció de proves o de la celebració d'un judici que pugui donar lloc a una resolució sobre la culpabilitat o la innocència d'un sospitós o d'un acusat. Aquest reglament s'ha d'entendre sense perjudici de la Directiva 2014/41/UE, del Conveni Europeu d'Assistència Judicial en Material Penal entre els estats membres de la Unió Europea, i de la Decisió marc 2002/465/JAI del Consell.

(44) A fi de salvaguardar el dret a un jutge imparcial i els drets de la defensa, els sospitosos, acusats o condemnats, o les persones afectades tal com es defineixen en el Reglament (UE) 2018/1805 que no siguin sospitosos, acusats o condemnats, han de prestar el consentiment a l'ús de la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància per a les vistes en els procediments de cooperació judicial en matèria penal. L'autoritat competent ha de poder establir excepcions al requisit de sol·licitar el consentiment dels sospitosos, acusats o condemnats o d'una persona afectada únicament en circumstàncies excepcionals en què aquesta excepció estigui degudament justificada per amenaces greus per a la seguretat i la salut públiques, en què es demostrï que són reals i presents o previsibles. L'ús d'una excepció en relació amb la sol·licitud de consentiment per a la videoconferència s'ha de limitar al que és necessari i respectar plenament la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (d'ara endavant, «Carta»). Si no se sol·licita el consentiment, els sospitosos, acusats o condemnats o la persona afectada han de tenir la possibilitat de sol·licitar un reexamen de conformitat amb el dret estatal i de plena conformitat amb la Carta.

(45) Quan es vulnerin els drets d'un sospitós, acusat o condemnat en el context d'una vista celebrada per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància, cal garantir l'accés a la tutela judicial efectiva de conformitat amb l'article 47 de la Carta. També cal garantir l'accés a la tutela judicial efectiva a les persones afectades que no siguin sospitoses, acusades ni condemnades, en el context d'una vista celebrada per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància en els procediments que preveu el Reglament (UE) 2018/1805.

(46) Les autoritats competents responsables d'una vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància en matèria penal han de garantir que la comunicació entre el sospitós, l'acusat o condemnat o la persona afectada en un procés conforme al Reglament (UE) 2018/1805 i el seu advocat, tant

immediatament abans com durant la vista, sigui confidencial d'acord amb el dret estatal aplicable.

(47) Quan s'organitzi una vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància en matèria penal, l'autoritat competent a què se sol·liciti la celebració de la vista (d'ara endavant, «autoritat competent requerida») ha de garantir que el sospitós, l'acusat o el condemnat, o la persona afectada tal com es defineix en el Reglament (UE) 2018/1805, incloses les persones amb discapacitat, tinguin accés a la infraestructura necessària per fer servir la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància. Això ha d'incloure la responsabilitat de facilitar l'accés, per exemple, als locals on s'ha de dur a terme la vista i a l'equip tècnic disponible. Quan no es disposi d'equip tècnic als locals de l'autoritat competent requerida, aquesta autoritat ha de poder establir les disposicions pràctiques i organitzar la vista als locals d'una altra autoritat a fi de celebrar-la per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància, si és possible, d'acord amb els procediments nacionals.

(48) El Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell estableix un marc regulador comú de la Unió per al reconeixement dels mitjans d'identificació electrònica i els serveis de confiança electrònics («serveis de confiança eIDAS»), en particular signatures electròniques, segells electrònics, segells de temps, serveis de lliurament electrònic i autenticació de llocs web, a qui es reconeix el mateix estatut jurídic que als seus equivalents físics a través de les fronteres. Per consegüent, aquest Reglament ha d'establir l'ús dels serveis de confiança eIDAS a l'efecte de la comunicació digital.

(49) Quan un document transmès com a part de la comunicació electrònica d'acord amb aquest Reglament requereixi un segell o una signatura, les autoritats competents han d'utilitzar un segell o signatura electrònics qualificats, tal com es defineix en el Reglament (UE) núm. 910/2014, i les persones físiques o jurídiques han d'usar una signatura electrònica qualificada o un mitjà d'identificació electrònica. Aquest Reglament, però, no ha d'afectar els requisits formals aplicables als documents presentats en suport d'una sol·licitud, que poden ser originals digitals o còpies certificades. Així mateix, aquest Reglament s'ha d'entendre sense perjudici del dret estatal relatiu a la conversió de documents, ni dels requisits relatius a l'autenticitat, precisió, fiabilitat, credibilitat i forma jurídica pertinent dels documents o la informació de què es tracti, excepte quant a les condicions vinculades amb la comunicació per mitjans digitals que aquest Reglament introdueix.

(50) A fi de facilitar el pagament de taxes en els casos amb implicacions transfrontereres que entrin en l'àmbit d'aplicació dels actes jurídics de la Unió en matèria civil i mercantil enumerats en l'annex I, els mitjans tècnics de pagament electrònic de les taxes han de complir les normes aplicables en matèria d'accessibilitat. L'ús de mètodes de pagament àmpliament disponibles a tota la Unió, com ara targetes de crèdit, targetes de debit, moneders electrònics i transferències bancàries, ha de ser possible en un entorn en línia i ser accessible per mitjà del punt d'accés electrònic europeu.

(51) Per garantir la plena consecució dels objectius d'aquest Reglament i per adaptar els actes jurídics vigents de la Unió en matèria civil, mercantil i penal a aquest Reglament, cal que aquest Reglament introdueixi modificacions en els actes jurídics següents: Reglaments (CE) núm. 805/2004 (CE), núm. 1896/2006 (CE), núm. 861/2007 (UE), núm. 606/2013 (UE), núm. 655/2014 (UE), 2015/848 i (UE) 2018/1805 del Parlament Europeu i del Consell. Aquestes modificacions tenen per objecte garantir que la comunicació es dugui a terme de conformitat amb les normes i principis establerts en aquest Reglament. Les modificacions de les directives i les decisions marc en matèria civil, mercantil i penal s'introdueixen mitjançant la Directiva (UE) 2023/2843 del Parlament Europeu i del Consell.

(52) De conformitat amb els apartats 22 i 23 de l'Acord interinstitucional de 13 d'abril de 2016 sobre la millora de la legislació, la Comissió ha d'avaluar aquest Reglament sobre la base de la informació recopilada per mitjà de modalitats de seguiment específiques, en particular avaluacions quantitatives i qualitatives per a cadascun dels actes jurídics enumerats en els annexos I i II d'aquest Reglament, per valorar els efectes reals d'aquest Reglament en el terreny, en particular per examinar l'impacte en l'eficiència i l'efectivitat de la digitalització de la cooperació judicial transfronterera i la necessitat d'adoptar noves mesures.

(53) El programa informàtic d'aplicació de referència desenvolupat per la Comissió com sistema final ha de recopilar mitjançant programació les dades necessàries a l'efecte de seguiment, i aquests han de transmetre's a la Comissió. En cas que els estats membres optin per fer servir un sistema informàtic estatal en comptes del programa informàtic d'aplicació de referència desenvolupat per la Comissió, aquest sistema pot estar equipat per recopilar mitjançant programació les dades i, en aquest cas, aquestes dades s'han de transmetre a la Comissió. El connector e-CODEX també pot estar equipat amb una funció que permeti la recuperació de dades estadístiques pertinents.

(54) Quan les dades sobre el nombre de vistes en què s'ha fet servir la videoconferència no es puguin recopilar automàticament, i a fi de limitar la càrrega administrativa addicional que comporta la recopilació de dades, cada Estat membre ha de designar almenys un òrgan jurisdiccional o autoritat competent a l'efecte d'establir una mostra de seguiment. L'òrgan jurisdiccional designat o l'autoritat competent s'han d'encarregar de recopilar i facilitar a la Comissió aquestes dades sobre les seves vistes, que han de servir per proporcionar una estimació de la quantitat de dades necessàries per avaluar aquest Reglament per a un Estat membre determinat. L'òrgan jurisdiccional o l'autoritat competent designats han de ser competents per celebrar vistes per videoconferència de conformitat amb aquest Reglament. En àmbits en què es considerin autoritats competents en el sentit d'aquest Reglament autoritats que no siguin òrgans jurisdiccionals o fiscalies, com ara els notaris, la mostra de seguiment designada també ha de ser representativa de l'aplicació d'aquest Reglament per part d'aquestes autoritats.

(55) L'aplicació d'aquest Reglament s'entén sense perjudici de la separació de poders i de la independència del poder judicial als estats membres, així com dels drets processals establerts en la Carta i en el dret de la Unió, com les directives sobre drets processals, a saber, les directives 2010/64/UE, 2012/13/UE, 2013/48/UE (UE), 2016/343 (UE), 2016/800 i (UE) 2016/1919 del Parlament Europeu i del Consell, i en particular el dret a la interpretació, el dret a l'assistència de lletrat, el dret d'accés a l'expedient, el dret a l'assistència jurídica gratuïta i el dret a ser present en el judici.

(56) Els reglaments (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725 i la Directiva (UE) 2016/680 s'apliquen al tractament de dades personals fet en el sistema informàtic descentralitzat. Amb l'objectiu d'aclarir la responsabilitat del tractament de dades personals enviades o rebudes per mitjà del sistema informàtic descentralitzat, aquest Reglament ha d'indicar qui s'ha de considerar responsable del tractament de les dades personals. A aquest efecte, cal considerar que cada entitat remitent o receptora ha determinat la finalitat i els mitjans del tractament de dades personals per separat.

(57) Per tal de garantir condicions uniformes d'execució d'aquest Reglament en relació amb la creació d'un sistema informàtic descentralitzat, han de conferir-se a la Comissió competències d'execució. Aquestes competències s'han d'exercir de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 182/2011 del Parlament Europeu i del Consell. Els actes d'execució han de permetre als estats membres adaptar els seus corresponents sistemes informàtics nacionals a l'efecte de connexió al sistema informàtic descentralitzat.

(58) Atès que els objectius d'aquest Reglament, en particular la digitalització harmonitzada de la cooperació judicial transfronterera, no poden ser assolits d'una manera suficient pels estats membres actuant aïlladament, a causa, entre altres raons, de la impossibilitat de garantir la interoperabilitat dels sistemes informàtics dels estats membres i dels òrgans i organismes de la Unió, sinó que es poden aconseguir més bé mitjançant una acció coordinada a escala de la Unió, la Unió pot adoptar mesures, d'acord amb el principi de subsidiarietat que estableix l'article 5 del Tractat de la Unió Europea (TUE). De conformitat amb el principi de proporcionalitat que estableix el mateix article, aquest Reglament no excedeix el necessari per aconseguir aquests objectius.

(59) De conformitat amb els articles 1 i 2 del Protocol n.º 22 sobre la posició de Dinamarca, annex al TUE i al Tractat de Funcionament de la Unió Europea (TFUE), Dinamarca no participa en l'adopció d'aquest Reglament i no queda vinculada per ell ni subjecta a la seva aplicació.

(60) De conformitat amb els articles 1 i 2 i l'article 4 bis, apartat 1, del Protocol núm. 21 sobre la posició del Regne Unit i d'Irlanda pel que fa a l'espai de llibertat, seguretat i justícia, annex al TUE i al TFUE, i sens perjudici de l'article 4 d'aquest Protocol, Irlanda no participa en l'adopció d'aquest Reglament i no queda vinculada per aquest ni subjecta a la seva aplicació.

(61) El Supervisor Europeu de Protecció de Dades, que va ser consultat d'acord amb l'article 42, apartat 1, del Reglament (UE) 2018/1725, va formular observacions formals el 25 de gener de 2022.

Han adoptat aquest reglament:

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1

OBJECTE I ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Aquest reglament estableix un marc jurídic uniforme per a l'ús de la comunicació electrònica entre les autoritats competents en els procediments de cooperació judicial en matèria civil, mercantil i penal, i per a l'ús de la comunicació electrònica entre persones físiques o jurídiques i autoritats competents en procediments judicials en matèria civil i mercantil.

A més, estableix normes sobre:

- a) l'ús de videoconferències o altres tecnologies de comunicació a distància amb finalitats diferents de l'obtenció de proves d'acord amb el Reglament (UE) 2020/1783;
- b) l'aplicació de firmes i segells electrònics;
- c) els efectes jurídics dels documents electrònics, i
- d) el pagament electrònic de taxes.

2. Aquest reglament s'aplica a la comunicació electrònica en els procediments de cooperació judicial en matèria civil, mercantil i penal, tal com es preveu en els articles 3 i 4, i a les vistes per videoconferència o per mitjà d'altres mitjans de tecnologia de comunicació a distància en matèria civil, mercantil i penal, tal com es preveu en els articles 5 i 6.

Article 2

DEFINICIONS

Als efectes d'aquest Reglament, s'entén per:

1. «Autoritat competent»: un òrgan jurisdiccional, una fiscalia, una autoritat central i altres autoritats competents definides, designades o objecte de notificació de conformitat amb els actes jurídics enumerats en els annexos I i II, així com òrgans i organismes de la Unió que participen en procediments de cooperació judicial de conformitat amb els actes jurídics enumerats en l'annex II; a l'efecte de l'article 5, també s'entén per «autoritat competent» qualsevol òrgan jurisdiccional o altra autoritat competent en virtut del dret de la Unió o estatal per celebrar vistes per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància en matèria civil i mercantil; a l'efecte de l'article 6, també cal entendre per «autoritat competent» qualsevol òrgan jurisdiccional o una altra autoritat que participi en procediments establerts en els actes jurídics enumerats en l'annex II;
2. «Comunicació electrònica»: l'intercanvi digital d'informació per mitjà d'internet o d'una altra xarxa de comunicació electrònica;
3. «Sistema informàtic descentralitzat»: una xarxa de sistemes informàtics i punts d'accés interoperables que opera sota la responsabilitat i la gestió individuals de cada Estat membre, òrgan o organisme de la Unió, i permet un intercanvi transfronterer d'informació segura i fiable;
4. «Punt d'accés electrònic europeu»: un portal accessible a les persones físiques i jurídiques o als seus

representants, a tota la Unió, que està connectat a un punt d'accés interoperable en el context del sistema informàtic descentralitzat;

5. «Taxes»: els pagaments recaptats per les autoritats competents en el marc dels procediments que preveuen els actes jurídics enumerats en l'annex I;

6. «Videoconferència»: la tecnologia de transmissió audiovisual que permet una comunicació bidireccional i simultània d'imatge i so, i fa possible la interacció visual, sonora i oral.

CAPÍTOL II

COMUNICACIÓ ENTRE LES AUTORITATS COMPETENTS

Article 3

COMUNICACIÓ ENTRE LES AUTORITATS COMPETENTS

1. La comunicació, d'acord amb els actes jurídics enumerats en l'annex I, entre les autoritats competents d'estats membres diferents i, d'acord amb els actes jurídics enumerats en l'annex II, entre les autoritats competents d'estats membres diferents i entre una autoritat nacional competent i un òrgan o organisme de la Unió, inclòs l'intercanvi de formularis establert per aquests actes, s'ha de dur a terme per mitjà d'un sistema informàtic descentralitzat segur, eficaç i fiable.

2. Tanmateix, les autoritats competents poden establir la comunicació per mitjans alternatius quan la comunicació electrònica de conformitat amb l'apartat 1 no sigui possible a causa de:

- a) la interrupció del sistema informàtic descentralitzat;
- b) la naturalesa física o tècnica del material transmès, o
- c) causes de força major.

A l'efecte del paràgraf primer, les autoritats competents han de vetllar perquè els mitjans de comunicació alternatius utilitzats siguin els més ràpids i adequats, i perquè garanteixin un intercanvi d'informació segur i fiable.

3. A més de les excepcions a què es refereix l'apartat 2, quan l'ús del sistema informàtic descentralitzat no sigui adequat en una determinada situació, es poden fer servir altres mitjans de comunicació. Les autoritats competents han de vetllar perquè l'intercanvi d'informació d'acord amb aquest apartat es faci d'una manera segura i fiable.

4. L'apartat 3 no s'ha d'aplicar a l'intercanvi dels formularis establerts en els actes jurídics enumerats en els annexos I i II.

En els casos en què les autoritats competents d'estats membres diferents siguin presents al mateix lloc d'un Estat membre per assistir en l'execució dels procediments de cooperació judicial d'acord amb els actes jurídics enumerats en l'annex II, aquestes autoritats poden intercanviar els formularis per altres mitjans adequats, si això és necessari per motius d'urgència. Les autoritats competents han de vetllar perquè l'intercanvi de formularis a què es refereix aquest paràgraf es faci d'una manera segura i fiable.

5. Aquest article s'entén sense perjudici de les disposicions de procediment aplicables que estableixi el dret de la Unió i estatal sobre l'admissibilitat de documents, llevat dels requisits relacionats amb els mitjans de comunicació.

6. Cada Estat membre pot decidir usar el sistema informàtic descentralitzat entre les seves autoritats nacionals en els casos que entrin en l'àmbit d'aplicació dels actes jurídics enumerats en els annexos I i II.

7. Els òrgans o organismes de la Unió poden decidir utilitzar el sistema informàtic descentralitzat per a la comunicació dins l'òrgan o organisme en els casos que entrin en l'àmbit d'aplicació dels actes jurídics enumerats en l'annex II.

CAPÍTOL III

COMUNICACIÓ ENTRE PERSONES FÍSiques O JURÍDIQUES I LES AUTORITATS COMPETENTS EN MATÈRIA CIVIL I MERCANTIL

PUNT D'ACCÉS ELECTRÒNIC EUROPEU

1. S'ha de crear un punt d'accés electrònic europeu al Portal Europeu d'e-Justícia.
2. El punt d'accés electrònic europeu es pot usar per a la comunicació electrònica entre persones físiques o jurídiques o els seus representants i les autoritats competents en els casos següents:
  - a) procediments establerts en els Reglaments (CE) núm. 1896/2006 (CE), núm. 861/2007 i (UE) núm. 655/2014;
  - b) procediments establerts en el Reglament (CE) n.o 805/2004;
  - c) procediments de reconeixement, declaració de força executiva o denegació del reconeixement establerts en els Reglaments (UE) núm. 650/2012 (UE), núm. 1215/2012 i (UE) núm. 606/2013 del Parlament Europeu i del Consell i els Reglaments (CE) núm. 4/2009 (UE), 2016/1103 (UE), 2016/1104 i (UE) 2019/1111 del Consell;
  - d) procediments relacionats amb l'expedició, la rectificació i la retirada de:
    - i) extractes establerts en el Reglament (CE) n.o 4/2009,
    - ii) el certificat successori europeu i els certificats establerts en el Reglament (UE) núm. 650/2012,
    - iii) els certificats establerts en el Reglament (UE) núm. 1215/2012,
    - iv) els certificats establerts en el Reglament (UE) núm. 606/2013,
    - v) els certificats establerts en el Reglament (UE) 2016/1103,
    - vi) els certificats establerts en el Reglament (UE) 2016/1104,
    - vii) els certificats establerts en el Reglament (UE) 2019/1111;
  - e) la presentació d'un crèdit per un creditor estranger en un procediment d'insolvència d'acord amb l'article 53 del Reglament (UE) 2015/848;
  - f) la comunicació entre persones físiques o jurídiques o els seus representants amb les autoritats centrals d'acord amb el Reglament (CE) núm. 4/2009 i el Reglament (UE) 2019/1111 o amb les autoritats competents conforme al capítol IV de la Directiva 2003/8/CE.
3. La Comissió és responsable de la gestió tècnica, el desenvolupament, l'accessibilitat, el manteniment, la seguretat i l'assistència tècnica als usuaris del punt d'accés electrònic europeu. La Comissió ha de proporcionar assistència tècnica als usuaris de franc.
4. El punt d'accés electrònic europeu contindrà informació per a les persones físiques i jurídiques sobre el seu dret a l'assistència jurídica gratuïta, en particular en els procediments transfronterers. També ha de possibilitar que els seus representants actuïn en nom seu. El punt d'accés electrònic europeu ha de permetre a les persones físiques i jurídiques o als seus representants, en els casos a què es refereix l'apartat 2, presentar demandes i sol·licituds, enviar i rebre informació pertinent des del punt de vista processal, i comunicar-se amb les autoritats competents o rebre notificacions i trasllats de documents judicials o extrajudicials. La comunicació per mitjà del punt d'accés electrònic europeu ha de complir els requisits del dret de la Unió i estatal de l'Estat membre de què es tracti, en particular pel que fa a la forma, l'idioma i la representació.
5. Les autoritats competents han d'acceptar les comunicacions per mitjà del punt d'accés electrònic europeu en els casos a què es refereix l'apartat 2.
6. Quan una persona física o jurídica o el seu representant hagin prestat prèviament el seu consentiment exprés a l'ús del punt d'accés electrònic europeu com a mitjà de comunicació o mètode de notificació o de trasllat, les autoritats competents han d'establir una comunicació amb aquesta persona física o jurídica o el seu representant en els casos a què es refereix l'apartat 2 mitjançant aquest punt d'accés i els poden notificar i traslladar documents per mitjà d'aquest punt d'accés. Cada acte de consentiment és específic del procediment per al qual s'atorgui i s'ha d'atorgar per separat a l'efecte de comunicació, notificació i trasllat de documents. Quan una persona física o jurídica tingui la intenció de fer servir el punt d'accés electrònic europeu per iniciativa pròpia per a la seva comunicació en procediments, ha de poder manifestar el consentiment en aquesta comunicació inicial.
7. El punt d'accés electrònic europeu ha d'estar dissenyat de manera que garanteixi la identificació dels usuaris.

CAPÍTOL IV

VISTES PER VIDEOCONFERÈNCIA O PER MITJÀ D'ALTRES TECNOLOGIES DE COMUNICACIÓ A DISTÀNCIA

Article 5

Participació en una vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància en matèria civil i mercantil

1. Sense perjudici de les disposicions específiques que regulin l'ús de la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància en els procediments que preveuen els reglaments (CE) núm. 861/2007 (UE), núm. 655/2014 i (UE) 2020/1783 i, a petició d'una de les parts o del seu representant, o, quan així s'estableixi en virtut del dret estatal, per pròpia iniciativa, en els procediments en matèria civil o mercantil en què una de les parts o el seu representant sigui present en un altre Estat membre, l'autoritat competent ha de determinar la participació de les parts i dels seus representants en una vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància, tenint en compte:

- a) la disponibilitat d'aquestes tecnologies;
- b) l'opinió de les parts en el procediment sobre l'ús de tals tecnologies, i
- c) la idoneïtat de l'ús de tal tecnologia en les circumstàncies concretes de l'assumpte.

2. L'autoritat competent que celebri la vista ha de garantir que les parts i els seus representants, incloses les persones amb discapacitat, tinguin accés a la videoconferència per a la vista.

3. Quan el dret estatal de l'Estat membre en què es desenvolupi el procediment disposi l'enregistrament de les vistes, cal aplicar les mateixes normes a les vistes celebrades per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància. L'Estat membre en què es desenvolupin els procediments ha d'adoptar les mesures adequades de conformitat amb el dret estatal a fi de garantir que es duguin a terme aquests enregistraments i s'emmagatzemin d'una manera segura i no es difonguin públicament.

4. Sense perjudici del que disposen els apartats 1, 2 i 3, el procediment per celebrar una vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància es regeix pel dret estatal de l'Estat membre en què se celebri la vista.

Article 6

VISTES PER VIDEOCONFERÈNCIA O PER MITJÀ D'ALTRES TECNOLOGIES DE COMUNICACIÓ A DISTÀNCIA

1. Aquest article és aplicable als procediments que es preveuen en els actes jurídics següents:

- a) la Decisió marc 2002/584/JAI del Consell, en particular l'article 18, apartat 1, lletra a;
- b) la Decisió marc 2008/909/JAI, en particular l'article 6, apartat 3;
- c) la Decisió marc 2008/947/JAI, en particular l'article 17, apartat 4;
- d) la Decisió marc 2009/829/JAI, en particular l'article 19, apartat 4;
- e) la Directiva 2011/99/UE del Parlament Europeu i del Consell, en particular l'article 6, apartat 4;
- f) el Reglament (UE) 2018/1805, en particular l'article 33, apartat 1.

2. Quan l'autoritat competent d'un Estat membre (d'ara endavant, «autoritat competent requeridor») sol·liciti l'audiència d'un sospitós, un acusat o un condemnat, o una persona afectada, tal com es defineix en l'article 2, punt 10, del Reglament (UE) 2018/1805, que no sigui un sospitós ni un acusat ni un condemnat, que sigui present en un altre Estat membre en procediments d'acord amb els actes jurídics enumerats en l'apartat 1 d'aquest article, l'autoritat competent de l'altre Estat membre (d'ara endavant, «autoritat competent requerida») ha de permetre a aquestes persones participar en la vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància, sempre que:

- a) les circumstàncies concretes de l'assumpte justifiquin l'ús d'aquesta tecnologia, i
- b) el sospitós, acusat, condemnat o la persona afectada hagi prestat el consentiment per a l'ús de la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància a l'efecte d'aquesta vista de conformitat amb els requisits a què es refereixen els paràgrafs segon, tercer i quart d'aquest apartat.

Abans de donar el consentiment per a l'ús de la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a

distància, el sospitós o acusat pot sol·licitar assistència lletrada de conformitat amb la Directiva 2013/48/UE. Abans que la persona a qui s'hagi de prendre declaració hi presti el consentiment, les autoritats competents li han de facilitar informació sobre el procediment per celebrar una vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància, així com sobre els seus drets processals, inclosos el dret a interpretació i el dret a assistència de lletrat.

El consentiment s'ha de prestar de manera voluntària i inequívoca i s'ha de sotmetre a comprovació de l'autoritat competent requeridora abans que no iniciï la vista. La comprovació del consentiment s'ha de fer constar en els registres de la vista d'acord amb el dret estatal de l'Estat membre requeridor.

Sense perjudici del principi d'imparcialitat de la justícia i del dret a la tutela judicial en virtut del dret processal estatal, l'autoritat competent pot decidir no sol·licitar el consentiment de les persones a qui es refereix el paràgraf primer, lletra b, d'aquest apartat quan la participació en persona en una vista representi una greu amenaça per a la seguretat pública o la salut pública que resulti real i actual o previsible.

3. L'autoritat competent requerida ha de garantir que les persones a què es refereix l'apartat 2, en particular les que tenen discapacitat, puguin accedir a la infraestructura necessària per fer una videoconferència o usar altres tecnologies de comunicació a distància.

4. Aquest article s'entén sense perjudici d'altres actes jurídics de la Unió que estableixen l'ús de la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància en matèria penal.

5. Cal garantir la confidencialitat de la comunicació entre un sospitós, un acusat, un condemnat o una persona afectada i el seu advocat abans i durant la vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància, de conformitat amb el dret estatal aplicable.

6. Abans de prendre declaració a un menor per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància, cal informar sense demora els titulars de la pàtria potestat, tal com es defineix en l'article 3, apartat 2, de la Directiva (UE) 2016/800, o un altre adult adequat, tal com es preveu en l'article 5, apartat 2, d'aquesta Directiva. L'autoritat competent ha de tenir en compte l'interès superior del menor en decidir si és procedent prendre declaració a un menor per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància.

7. Quan el dret estatal d'un Estat membre disposi l'enregistrament de vistes per a assumptes interns, cal aplicar les mateixes normes a les vistes celebrades per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància en assumptes transfronterers. L'Estat membre requeridor ha d'adoptar les mesures adequades d'acord amb el dret estatal per garantir que aquests enregistraments s'efectuïn i s'emmagatzemin d'una manera segura i no es difonguin públicament.

8. En cas que no es compleixin els requisits o garanties establertes en aquest article, un sospitós, un acusat, un condemnat o una persona afectada té la possibilitat d'obtenir tutela judicial efectiva, de conformitat amb el dret estatal i respectant plenament la Carta.

9. Sense perjudici del que disposen els apartats 1 a 8, el procediment per celebrar una vista per videoconferència o per mitjà d'altres tecnologies de comunicació a distància es regeix pel dret estatal de l'Estat membre requeridor. Les autoritats competents requeridora i requerida han de convenir les disposicions pràctiques a l'efecte de l'audiència.

CAPÍTOL V

SERVEIS DE CONFIANÇA, EFECTES JURÍDICS DELS DOCUMENTS ELECTRÒNICS I PAGAMENT ELECTRÒNIC DE TAXES

Article 7

Signatures electròniques i segells electrònics

1. El marc jurídic general que regeix l'ús dels serveis de confiança establert en el Reglament (UE) núm. 910/2014 és aplicable a les comunicacions electròniques en virtut d'aquest Reglament.

2. Quan un document transmès com a part de la comunicació electrònica d'acord amb l'article 3 d'aquest Reglament requereixi un segell o una signatura de conformitat amb els actes jurídics enumerats en els annexos I i II d'aquest Reglament, el document ha de presentar un segell electrònic qualificat o una signatura electrònica

qualificada, tal com es defineixen en el Reglament (UE) núm. 910/2014.

3. Quan un document transmetès com a part de la comunicació electrònica en els casos a què es refereix l'article 4, apartat 2, d'aquest Reglament requereixi la signatura de la persona que transmet el document, aquesta persona ha de complir aquest requisit mitjançant:

- a) una identificació electrònica amb un nivell de seguretat alt, tal com s'especifica en l'article 8, apartat 2, lletra c, del Reglament (UE) núm. 910/2014, o
- b) una signatura electrònica qualificada, tal com es defineix en l'article 3, punt 12, del Reglament (UE) núm. 910/2014.

Article 8

Efectes jurídics dels documents electrònics

No es poden denegar els efectes jurídics dels documents transmesos com a part de la comunicació electrònica ni es poden considerar inadmissibles en el context dels processos judicials transfronterers que es preveuen en els actes jurídics enumerats en els annexos I i II pel mer fet d'estar en format electrònic.

Article 9

Pagament electrònic de taxes

- 1. Els estats membres disposen la possibilitat de fer el pagament electrònic de taxes, fins i tot des d'estats membres que no siguin l'Estat en què tingui la seu l'autoritat competent.
- 2. Els mitjans tècnics de pagament electrònic de taxes han de complir les normes aplicables en matèria d'accessibilitat. Quan els mitjans disponibles de pagament electrònic de taxes ho permetin, han de ser accessibles per mitjà del punt d'accés electrònic europeu.

CAPÍTOL VI

DISPOSICIONS DE PROCEDIMENT I AVALUACIÓ

Article 10

Adopció d'actes d'execució per la Comissió

- 1. La Comissió ha d'adoptar actes d'execució sobre el sistema informàtic descentralitzat a què es refereix l'article 3, apartat 1, d'aquest Reglament i sobre el punt d'accés electrònic europeu a què es refereix l'article 4, apartat 1, d'aquest Reglament, en què s'ha d'establir el següent:
  - a) les especificacions tècniques per als mètodes de comunicació per mitjans electrònics a l'efecte del sistema informàtic descentralitzat;
  - b) les especificacions tècniques dels protocols de comunicació;
  - c) els objectius en matèria de seguretat de la informació i les mesures tècniques pertinents que garanteixin les normes mínimes de seguretat de la informació i un nivell elevat de ciberseguretat per al tractament i la comunicació d'informació dins el sistema informàtic descentralitzat;
  - d) els objectius mínims de disponibilitat i els possibles requisits tècnics relacionats per als serveis prestats pel sistema informàtic descentralitzat;
  - e) les especificacions de processament digital, tal com es defineixen en l'article 3, punt 9, del Reglament (UE) 2022/850;
  - f) un calendari de posada en marxa en què s'estableixi, entre d'altres, les dates de disponibilitat del programa informàtic d'aplicació de referència de què parla l'article 12 d'aquest Reglament, la seva instal·lació per les autoritats competents i, quan sigui procedent, la compleció de les adaptacions als sistemes informàtics estatals necessàries per garantir el compliment dels requisits a què es refereixen les lletres a a e d'aquest apartat, i
  - g) les especificacions tècniques del punt d'accés electrònic europeu, inclosos els mitjans usats per a la

identificació electrònica de l'usuari amb el nivell de seguretat alt, tal com s'especifica en l'article 8, punt 2, lletra c, del Reglament (UE) núm. 910/2014 i el període de conservació per a l'emmagatzematge d'informació i documents.

2. Els actes d'execució esmentats en l'apartat 1 d'aquest article s'han d'adoptar de conformitat amb el procediment d'examen a què es refereix l'article 15, apartat 2.

3. Els actes d'execució a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article s'han d'adoptar a tot tardar:

a) el 17 de gener de 2027 per als actes jurídics enumerats en l'annex I, punts 1, 8, 9 i 10, i els actes jurídics enumerats en l'annex II, punts 5 i 9;

b) el 17 de gener de 2027 per als actes jurídics enumerats en l'annex I, punts 1, 8, 9 i 10, i els actes jurídics enumerats en l'annex II, punts 5 i 9;

c) el 17 de gener de 2028 per als actes jurídics enumerats en l'annex I, punts 6, 11 i 12, i els actes jurídics enumerats en l'annex II, punts 2, 3, 4 i 8, i

d) el 17 de gener de 2029 per als actes jurídics enumerats en l'annex I, punts 2, 5, 7 i 13, i els actes jurídics enumerats en l'annex II, punts 6 i 7.

Article 11

Formació

1. Els estats membres han de garantir que s'ofereixi als professionals de la justícia corresponents i a les autoritats competents la formació necessària per a l'ús eficaç del sistema informàtic descentralitzat i per a l'ús adequat de la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància. Sense perjudici de la independència judicial i de les diferències en l'organització del poder judicial a la Unió i amb el respecte degut a la independència dels professionals de la justícia, els estats membres han de fomentar aquesta formació per a jutges, fiscals i altres professionals de la justícia.

2. La Comissió ha de vetllar perquè la formació dels professionals de la justícia en l'ús eficient del sistema informàtic descentralitzat figuri entre les prioritats de formació amb el suport dels programes financers pertinents de la Unió.

3. Els estats membres han d'instar les autoritats a intercanviar les millors pràctiques en matèria de videoconferències a fi de reduir costos i incrementar l'eficiència.

4. La Comissió ha d'informar els estats membres de la possibilitat de sol·licitar subvencions per donar suport a les activitats que es preveuen en els apartats 1 i 3, en el marc dels programes financers pertinents de la Unió.

Article 12

Programa informàtic d'aplicació de referència

1. La Comissió és responsable de la creació, l'accessibilitat, el desenvolupament i el manteniment d'un programa informàtic d'aplicació de referència, que els estats membres poden optar per fer servir com a sistema final en comptes d'un sistema informàtic nacional. La creació, el desenvolupament i el manteniment del programa informàtic d'aplicació de referència s'han de finançar amb càrrec al pressupost general de la Unió Europea.

2. La Comissió ha de proporcionar, mantenir i prestar suport al programa informàtic d'aplicació de referència gratuïtament.

3. El programa informàtic d'aplicació de referència ha d'oferir una interfície comuna per a la comunicació amb altres sistemes informàtics estatals.

Article 13

Costos del sistema informàtic descentralitzat, el punt d'accés electrònic europeu i els sistemes informàtics estatals

1. Cada Estat membre o entitat que exploti un punt d'accés e-CODEX autoritzat, tal com es defineix en l'article

- 3, punt 4, del Reglament (UE) 2022/850, s'ha de fer càrrec dels costos d'instal·lació, funcionament i manteniment dels punts d'accés al sistema informàtic descentralitzat de què siguin responsables.
2. Cada Estat membre o entitat que exploti un punt d'accés e-CODEX autoritzat, tal com es defineix en l'article 3, punt 4, del Reglament (UE) 2022/850, s'ha de fer càrrec dels costos d'establiment i adaptació dels seus corresponents sistemes informàtics nacionals, o d'altres quan escaigui, per fer-los interoperables amb els punts d'accés, i s'ha de fer càrrec dels costos de gestió, funcionament i manteniment d'aquests sistemes.
3. La Comissió ha d'informar els estats membres de la possibilitat de sol·licitar subvencions destinades a donar suport a les activitats esmentades en els apartats 1 i 2, en el marc dels programes financers pertinents de la Unió.
4. Els òrgans i organismes de la Unió s'han de fer càrrec dels costos d'instal·lació, funcionament i manteniment dels components del sistema informàtic descentralitzat sota la seva responsabilitat.
5. Els òrgans i organismes de la Unió s'han de fer càrrec dels costos d'establiment i adaptació dels seus sistemes de gestió de casos per fer-los interoperables amb els punts d'accés, i s'han de fer càrrec dels costos de gestió, funcionament i manteniment d'aquests sistemes.
6. La Comissió s'ha de fer càrrec de tots els costos relacionats amb el punt d'accés electrònic europeu.

Article 14

Protecció de la informació transmesa

1. Es considera que l'autoritat competent és un responsable del tractament de dades personals en el sentit del Reglament (UE) 2016/679, del Reglament (UE) 2018/1725 o de la Directiva (UE) 2016/680 respecte del tractament de dades personals enviades o rebudes per mitjà del sistema informàtic descentralitzat.
2. Es considera que la Comissió és la responsable del tractament de dades personals en el sentit del Reglament (UE) 2018/1725 pel que fa al tractament de dades personals pel punt d'accés electrònic europeu.
3. Les autoritats competents han de garantir que la informació transmesa en el context de processos judicials transfronterers a una altra autoritat competent i considerada confidencial en virtut del dret de l'Estat membre des del qual s'envia estigui sotmesa a les normes en matèria de confidencialitat establertes pel dret de la Unió i pel dret estatal de l'Estat membre a què se li envia.

Article 15

PROCEDIMENT DE COMITÈ

1. La Comissió està assistida per un comitè. Aquest comitè ha de ser un comitè en el sentit del Reglament (UE) núm. 182/2011.
2. Quan es faci referència a aquest apartat, cal aplicar l'article 5 del Reglament (UE) núm. 182/2011.

Article 16

Seguiment i avaluació

1. Quatre anys a partir de la data d'entrada en vigor dels actes d'execució a què es refereix l'article 10, apartat 3, lletra d, i a continuació cada cinc anys, la Comissió ha de dur a terme una avaluació d'aquest Reglament i presentar al Parlament Europeu i al Consell un informe basat en la informació que li hagin facilitat els estats membres i recopilada per la Comissió. La Comissió també ha d'incloure una avaluació dels efectes de la comunicació electrònica en la igualtat d'armes en el context dels processos transfronterers civils i penals. La Comissió ha d'avaluar, en particular, l'aplicació de l'article 5. Sobre la base d'aquesta avaluació, la Comissió ha de presentar, si escau, una proposta legislativa que obligui els estats membres a facilitar la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància, que especifiqui la tecnologia pertinent i les normes d'interoperabilitat i que estableixi la cooperació judicial a fi de proporcionar a les parts en el procés accés a la infraestructura necessària per a l'ús de la videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància als locals de les autoritats competents de l'Estat membre en què sigui present una de les parts.

2. Llevat que s'apliqui un procediment de notificació equivalent en virtut d'altres actes jurídics de la Unió, els estats membres han de facilitar anualment a la Comissió la informació pertinent següent per a l'avaluació del funcionament i l'aplicació d'aquest Reglament:

- a) tres anys a partir de la data d'entrada en vigor de cadascun dels actes d'execució a què es refereix l'article 10, apartat 3, els costos ocasionats per a l'establiment o l'adaptació dels seus corresponents sistemes informàtics estatals per fer-los interoperables amb els punts d'accés;
- b) tres anys a partir de la data d'entrada en vigor de cadascun dels actes d'execució a què es refereix l'article 10, apartat 3, lletra b, la durada del procediment judicial en primera instància, des de la recepció de la demanda o sol·licitud per l'autoritat competent fins a la data de la resolució, en virtut dels actes jurídics enumerats en l'annex I, punts 3, 4 i 9, quan es disposi d'aquesta informació;
- c) tres anys a partir de la data d'entrada en vigor de cadascun dels actes d'execució a què es refereix l'article 10, apartat 3, el termini necessari per transmetre informació sobre la decisió relativa al reconeixement i execució d'una sentència o resolució judicial o, si no és procedent, per transmetre informació sobre els resultats de l'execució d'aquesta sentència o resolució judicial, d'acord amb els actes jurídics enumerats en els punts 1 a 7 i 9 a 11 de l'annex II, agrupats per l'acte jurídic corresponent, quan se'n disposi;
- d) tres anys a partir de la data d'entrada en vigor de cadascun dels actes d'execució a què es refereix l'article 10, apartat 3, el nombre de sol·licituds transmeses mitjançant el sistema informàtic descentralitzat d'acord amb l'article 3, apartats 1 i 2, quan es disposi d'aquesta informació.

3. A l'efecte de l'elaboració d'una mostra, cada Estat membre ha de designar una o diverses autoritats competents per recopilar les dades sobre el nombre de vistes celebrades per aquestes autoritats en què s'hagi fet servir videoconferència o altres tecnologies de comunicació a distància d'acord amb els articles 5 i 6. Aquestes dades s'han de facilitar a la Comissió a partir del 2 de maig de 2026.

4. El programa informàtic d'aplicació de referència i el sistema final estatal, quan estigui equipat per fer-ho, han de recopilar mitjançant programació les dades a què es refereix l'apartat 2, lletres b, c i d, i els han de transmetre anualment a la Comissió.

5. Els estats membres han de fer tots els possibles per recopilar les dades a què es refereix l'apartat 2, lletres b, c i d.

Article 17

Informació que s'ha de comunicar a la Comissió

1. A tot tardar el 17 de juliol de 2024, els estats membres han de comunicar a la Comissió la informació següent perquè estigui disponible mitjançant el Portal Europeu d'e-justícia:

- a) quan sigui procedent, dades dels portals informàtics nacionals;
- b) una descripció de la normativa i els procediments estatals aplicables a l'ús de la videoconferència, de conformitat amb els articles 5 i 6;
- c) informació sobre les taxes pagadores;
- d) informació sobre els mètodes de pagament electrònics disponibles per a les taxes pagadores en assumptes transfronterers;
- e) les autoritats amb competències en virtut dels actes jurídics enumerats en els annexos I i II, quan encara no hagin estat notificades a la Comissió de conformitat amb aquests actes jurídics.

Els estats membres han de comunicar sense demora a la Comissió qualsevol canvi relatiu a la informació a què fa referència el paràgraf primer.

2. Els estats membres poden notificar a la Comissió si estan en condicions d'aplicar els articles 5 o 6 o de funcionar el sistema informàtic descentralitzat abans del que exigeix aquest Reglament. La Comissió ha de facilitar aquesta informació per via electrònica, en particular per mitjà del Portal Europeu d'e-Justícia.

CAPÍTOL VII

MODIFICACIONS DELS ACTES JURÍDICS EN L'ÀMBIT DE LA COOPERACIÓ JUDICIAL EN MATÈRIA CIVIL I MERCANTIL

Article 18

Modificació del Reglament (CE) núm. 805/2004

En l'article 13, apartat 1, del Reglament (CE) núm. 805/2004, s'afegeix la lletra següent:

«e) notificació i trasllat pels mitjans electrònics establerts en els articles 19 i 19 bis del Reglament (UE) 2020/1784 del Parlament Europeu i del Consell.

Article 19

Modificacions del Reglament (CE) núm. 1896/2006

El Reglament (CE) núm. 1896/2006 es modifica com segueix:

1. En l'article 7, l'apartat 5 se substitueix pel text següent:

«5. La petició s'ha de presentar pels mitjans de comunicació electrònica que estableix l'article 4 del Reglament (UE) 2023/2844 del Parlament Europeu i del Consell, en paper o mitjançant qualsevol altre mitjà de comunicació, inclòs el suport electrònic, acceptat per l'Estat membre d'origen i disponible en l'òrgan jurisdiccional d'origen.

2. En l'article 7, apartat 6, el paràgraf primer se substitueix pel text següent:

«La petició ha de portar la signatura del demandant o, si escau, del seu representant. Quan la petició s'hagi presentat en suport electrònic de conformitat amb l'apartat 5 d'aquest article, el requisit de signar la petició s'ha de complir de conformitat amb l'article 7, apartat 3, del Reglament (UE) 2023/2844. La signatura electrònica ha de ser reconeguda a l'Estat membre d'origen sense que sigui possible establir requisits addicionals.»

3. En l'article 13, s'afegeix el paràgraf següent:

«El requeriment europeu de pagament es pot notificar o traslladar al demandat pels mitjans de notificació i trasllat electrònics establerts en els articles 19 i 19 bis del Reglament (UE) 2020/1784 del Parlament Europeu i del Consell.

4. L'article 16 es modifica com segueix:

a) l'apartat 4 se substitueix pel text següent:

«4. L'escrit d'oposició s'ha de presentar pels mitjans de comunicació electrònica que estableix l'article 4 del Reglament (UE) 2023/2844, en paper o per qualsevol altre mitjà de comunicació, inclòs el suport electrònic, acceptat per l'Estat membre d'origen i disponible en l'òrgan jurisdiccional d'origen.»

;

b) en l'apartat 5, el paràgraf primer se substitueix pel text següent:

«L'escrit d'oposició haurà de portar la signatura del demandat o, si escau, del seu representant. Quan l'escrit d'oposició s'hagi presentat en suport electrònic de conformitat amb l'apartat 4 d'aquest article, el requisit de signar aquest escrit s'ha de complir d'acord amb l'article 7, apartat 3, del Reglament (UE) 2023/2844. La signatura electrònica ha de ser reconeguda a l'Estat membre d'origen sense que sigui possible establir requisits addicionals.»

Article 20

Modificacions del Reglament (CE) núm. 861/2007

El Reglament (CE) núm. 861/2007 es modifica com segueix:

1. En l'article 4, l'apartat 1 se substitueix pel text següent:

«1. El demandant ha d'iniciar el procés europeu d'escassa quantia emplenant el formulari estàndard de demanda A, tal com figura en l'annex I d'aquest Reglament, i presentant-lo directament davant l'òrgan jurisdiccional competent o enviant-lo per correu postal, pels mitjans de comunicació electrònica establerts en l'article 4 del Reglament (UE) 2023/2844 del Parlament Europeu i del Consell o per qualsevol altre mitjà de comunicació (fax, correu electrònic, etc.) admès per l'Estat membre en què s'iniciï el procés. El formulari de demanda ha d'incloure una descripció dels elements probatoris en què es fonamenta la demanda i ha d'anar

acompanyat, quan sigui procedent, de qualsevol document justificatiu pertinent.

2. En l'article 13, apartat 1, la lletra a se substitueix pel text següent:

«a) per correu postal;».

3. En l'article 13, apartat 1, la lletra b se substitueix pel text següent:

«b) els mitjans electrònics de notificació i trasllat establerts en els articles 19 i 19 bis del Reglament (UE) 2020/1784 del Parlament Europeu i del Consell, o

4. En l'article 13, apartat 1, s'afegeix la lletra següent:

«c) mitjançant el punt d'accés electrònic europeu establert en virtut de l'article 4, apartat 1, del Reglament (UE) 2023/2844, sempre que el destinatari hagi prestat prèviament el consentiment exprés a l'ús d'aquest mitjà per a la notificació i el trasllat de documents en el transcurs del procés europeu d'escassa quantia de què es tracti.».

5. En l'article 13, l'apartat 2 se substitueix pel text següent:

«2. Qualsevol comunicació no inclosa en l'apartat 1 entre l'òrgan jurisdiccional i les parts o altres persones que intervingui en el procediment s'ha de fer de la manera següent:

a) per mitjans electrònics amb justificant de recepció, quan aquests mitjans estiguin disponibles tècnicament i siguin admissibles d'acord amb les normes processals de l'Estat membre en què se substanciï el procés europeu d'escassa quantia de què es tracti, sempre que la part o persona en qüestió hagi prestat prèviament el seu consentiment a aquests mitjans de comunicació, o sempre que tingui l'obligació legal, d'acord amb les normes processals de l'Estat membre en què aquesta part o persona estigui domiciliada o resideixi habitualment, d'acceptar aquests mitjans de comunicació, o

b) pels mitjans de comunicació electrònica establerts en l'article 4 del Reglament (UE) 2023/2844.»

6. En l'article 15 bis, l'apartat 2 se substitueix pel text següent:

«2. Els estats membres han de garantir que les parts puguin abonar les taxes judicials per mitjans de pagament a distància que també els permetin fer el pagament des d'un Estat membre diferent de l'Estat membre en què se situï l'òrgan jurisdiccional, de conformitat amb l'article 9 del Reglament (UE) 2023/2844.»

Article 21

Modificacions del Reglament (UE) núm. 606/2013

El Reglament (UE) núm. 606/2013 es modifica com segueix:

1. En l'article 8, apartat 2, el paràgraf primer se substitueix pel text següent:

«Si la persona causant del risc resideix a l'Estat membre d'origen, la notificació s'ha de fer de conformitat amb el dret d'aquest Estat membre. Quan la persona causant del risc resideixi en un Estat membre diferent de l'Estat membre d'origen, la notificació s'ha de fer per carta certificada amb justificant de recepció o equivalent o pels mitjans de notificació i trasllat electrònics establerts en els articles 19 i 19 bis del Reglament (UE) 2020/1784 del Parlament Europeu i del Consell. Quan la persona causant del risc resideixi en un tercer país, la notificació s'ha de fer per carta certificada amb justificant de recepció o equivalent.

2. En l'article 11, apartat 4, el paràgraf primer se substitueix pel text següent:

«Si la persona causant del risc resideix a l'Estat membre requerit, la notificació s'ha de fer de conformitat amb el Dret d'aquest Estat membre. Quan la persona causant del risc resideixi en un Estat membre diferent de l'Estat membre requerit, la notificació s'ha de fer per carta certificada amb justificant de recepció o equivalent o pels mitjans de notificació i trasllat electrònics establerts en els articles 19 i 19 bis del Reglament (UE) 2020/1784. Quan la persona causant del risc resideixi en un tercer país, la notificació s'ha de fer per carta certificada amb justificant de recepció o equivalent.»

Article 22

Modificacions del Reglament (UE) núm. 655/2014

El Reglament (UE) núm. 655/2014 es modifica com segueix:

1. En l'article 8, l'apartat 4 se substitueix pel text següent:

«4. La sol·licitud i els documents justificatius es poden presentar per qualsevol mitjà de comunicació, fins i tot electrònic, que sigui admissible d'acord amb les normes processals de l'Estat membre en què es presenti la sol·licitud, o pels mitjans de comunicació electrònica que estableix l'article 4 del Reglament (UE) 2023/2844 del Parlament Europeu i del Consell.

2. En l'article 17, l'apartat 5 se substitueix pel text següent:

«5. La resolució sobre la sol·licitud s'ha de comunicar al creditor d'acord amb el procediment establert en el dret de l'Estat membre d'origen en relació amb ordres estatals equivalents, o pels mitjans de comunicació electrònica establerts en l'article 4 del Reglament (UE) 2023/2844.»

.

3. L'article 29 se substitueix pel text següent:

«Article 29

TRANSMISSIÓ DE DOCUMENTS

1. En cas que aquest Reglament disposi la transmissió de documents d'acord amb aquest article, aquesta transmissió s'ha de dur a terme de conformitat amb el Reglament (UE) 2023/2844 pel que fa a la comunicació entre autoritats, o per qualsevol mitjà adequat quan la comunicació hagi de ser efectuada pels creditors, sempre que el contingut del document rebut sigui verídic i fidel al del document expedit i que tota la informació que contingui sigui llegible sense dificultat.

2. L'òrgan jurisdiccional o l'autoritat que hagi rebut documents de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article ha d'enviar, abans que no acabi el dia hàbil següent al dia de recepció:

a) justificant de recepció a l'autoritat que hagi transmès els documents, d'acord amb l'article 3 del Reglament (UE) 2023/2844, o

b) justificant de recepció al creditor o banc que hagi transmès els documents pel mitjà més ràpid possible de transmissió.

L'òrgan jurisdiccional o l'autoritat que hagi rebut documents de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article ha d'usar el formulari normalitzat de justificant de recepció establert mitjançant actes d'execució adoptats de conformitat amb el procediment consultiu a què es refereix l'article 52, apartat 2.».

4. L'article 36 es modifica com segueix:

a) l'apartat 1 se substitueix pel text següent:

«1. L'escrit d'interposició d'un recurs d'acord amb els articles 33, 34 o 35 s'ha de presentar per mitjà del formulari establert mitjançant actes d'execució adoptats de conformitat amb el procediment consultiu a què es refereix l'article 52, apartat 2.

L'escrit d'interposició es pot presentar en qualsevol moment i de la manera següent:

a) per qualsevol mitjà de comunicació, fins i tot electrònic, que sigui acceptable en virtut de les normes processals de l'Estat membre en què es presenti l'escrit, o

b) pels mitjans de comunicació electrònica establerts en l'article 4 del Reglament (UE) 2023/2844.»

;

b) l'apartat 3 se substitueix pel text següent:

«3. Llevat de quan el deutor hagi presentat l'escrit d'interposició basant-se en l'article 34, apartat 1, lletra a, o en l'article 35, apartat 3, el recurs es resol després d'haver donat a totes dues parts la possibilitat de presentar al·legacions, cosa que poden fer pels mitjans tècnics de comunicació disponibles i acceptats en el dret estatal de l'Estat membre corresponent o pels mitjans de comunicació electrònica establerts en virtut del Reglament (UE) 2023/2844.»

.

Article 23

Modificacions del Reglament (UE) 2015/848

El Reglament (UE) 2015/848 es modifica com segueix:

1.

2. L'article 53 se substitueix pel text següent:

«Article 53

Dret a presentar els crèdits

Els creditors estrangers poden presentar els seus crèdits en el procediment d'insolvència per qualsevol mitjà de comunicació acceptat pel dret de l'Estat d'obertura del procediment, o pels mitjans de comunicació electrònica establerts en l'article 4 del Reglament (UE) 2023/2844.

La representació mitjançant lletrat o un altre professional del dret no és obligatòria solament a l'efecte de la presentació de crèdits.».

3. En l'article 57, apartat 3, la primera frase se substitueix pel text següent:

«La cooperació a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article s'ha de dur a terme de conformitat amb el que disposa l'article 3 del Reglament (UE) 2023/2844.».

Article 24

Modificacions del Reglament (UE) 2020/1784

El Reglament (UE) 2020/1784 es modifica com segueix:

1. En l'article 12, l'apartat 7 se substitueix pel text següent:

«7. A l'efecte dels apartats 1 i 2, els agents diplomàtics o funcionaris consulars, quan s'efectuï la notificació o el trasllat de conformitat amb l'article 17, o l'autoritat o la persona, quan s'efectuï de conformitat amb els articles 18, 19 o 20, han d'informar el destinatari que es pot negar a acceptar la notificació o el trasllat del document i que el formulari L de l'annex I o la declaració escrita de negativa d'acceptació s'han d'enviar a aquests agents o funcionaris o a aquesta autoritat o persona, respectivament.

2. En l'article 13, l'apartat 3 se substitueix pel text següent:

«3. Aquest article també s'ha d'aplicar als altres mitjans de la transmissió i notificació o trasllat de documents judicials a què es refereix la secció 2, llevat de l'article 19 bis.»

3. S'insereix l'article següent:

«Article 19 bis

Notificació i trasllat electrònics mitjançant el punt d'accés electrònic europeu

1. Es poden notificar o traslladar documents judicials directament a les persones amb adreça coneguda de notificació o trasllat en un altre Estat membre mitjançant el punt d'accés electrònic europeu establert en virtut de l'article 4, apartat 1, del Reglament (UE) 2023/2844 del Parlament Europeu i del Consell, sempre que el destinatari hagi prestat prèviament el consentiment exprés a l'ús d'aquest mitjà electrònic a l'efecte de notificació i trasllat de documents en el transcurs del procediment judicial de què es tracti.

2. El destinatari ha de confirmar la recepció dels documents amb un justificant de recepció en què consti la data de recepció. La data de notificació i trasllat dels documents és la indicada en el justificant de recepció. Cal aplicar la mateixa norma en cas d'esmena d'una notificació o un trasllat no acceptats de documents de conformitat amb l'article 12, apartat 5.

4. En l'article 37, s'afegeix l'apartat següent:

«3. L'article 19 bis s'ha d'aplicar a partir del primer dia del mes següent al període de dos anys a partir de la data d'entrada en vigor dels actes d'execució a què es refereix l'article 10, apartat 3, lletra a, del Reglament (UE) 2023/2844.»

CAPÍTOL VIII

MODIFICACIONS DELS ACTES JURÍDICS EN L'ÀMBIT DE LA COOPERACIÓ JUDICIAL EN MATÈRIA PENAL

Article 25

Modificacions del Reglament (UE) 2018/1805

El Reglament (UE) 2018/1805 es modifica com segueix:

1. En l'article 4, l'apartat 1 se substitueix pel text següent:

«1. Les resolucions d'embargament s'han de transmetre mitjançant un certificat d'embargament. L'autoritat d'emissió ha de transmetre el certificat d'embargament establert en l'article 6 directament a l'autoritat d'execució o, si escau, a l'autoritat central esmentada en l'article 24, apartat 2.»

2. En l'article 7, l'apartat 2 se substitueix pel text següent:

«2. L'autoritat d'execució ha d'informar l'autoritat d'emissió de l'execució de la resolució d'embargament que inclogui una descripció dels béns embargats i, quan sigui possible, una estimació del seu valor. La informació s'ha de facilitar sense demora indeguda, una vegada l'autoritat d'execució hagi estat informada que la resolució d'embargament ha estat executada.»

3. En l'article 8, l'apartat 3 se substitueix pel text següent:

«3. Qualsevol decisió de no reconèixer o no executar la resolució d'embargament s'ha d'adoptar sense demora i s'ha de notificar immediatament a l'autoritat d'emissió.»

4. En l'article 9, l'apartat 4 se substitueix pel text següent:

«4. L'autoritat d'execució ha de comunicar sense demora la decisió sobre el reconeixement i l'execució de la resolució d'embargament a l'autoritat d'emissió.»

5. En l'article 10, els apartats 2 i 3 se substitueixen pel text següent:

«2. L'autoritat d'execució ha d'informar immediatament l'autoritat d'emissió de l'ajornament de l'execució de la resolució d'embargament i ha d'especificar els motius de l'ajornament i, si és possible, la seva durada probable.

3. Tan aviat com l'ajornament deixi d'estar motivat, l'autoritat d'execució ha d'adoptar les mesures necessàries per a l'execució de la resolució d'embargament i n'ha d'informar l'autoritat d'emissió.»

6. En l'article 12, l'apartat 2 se substitueix pel text següent:

«2. L'autoritat d'execució, tenint en compte les circumstàncies del cas, pot presentar una sol·licitud motivada a l'autoritat d'emissió per limitar el període d'embargament dels béns. Aquesta sol·licitud, així com qualsevol informació justificativa pertinent, s'ha d'enviar directament a l'autoritat d'emissió. En examinar la sol·licitud, l'autoritat d'emissió ha de tenir en compte els interessos de totes les parts, inclosa l'autoritat d'execució. L'autoritat d'emissió ha de respondre a la sol·licitud tan aviat com sigui possible. Si l'autoritat d'emissió no està d'acord amb la limitació esmentada, ha d'informar dels motius l'autoritat d'execució. En aquest cas, els béns s'han de mantenir embargats de conformitat amb l'apartat 1. Si l'autoritat d'emissió no respon en el termini de sis setmanes des de la recepció de la sol·licitud, l'autoritat d'execució deixarà d'estar obligada a executar la resolució d'embargament.»

7. En l'article 14, l'apartat 1 se substitueix pel text següent:

«1. Les resolucions de decomís s'han de transmetre mitjançant un certificat de decomís. L'autoritat d'emissió ha de transmetre el certificat de decomís establert en l'article 17 directament a l'autoritat d'execució o, si escau, a l'autoritat central esmentada en l'article 24, apartat 2.»

8. En l'article 16, apartat 3, la part introductòria se substitueix pel text següent:

«L'autoritat d'emissió ha d'informar immediatament l'autoritat d'execució quan:».

9. En l'article 18, el punt 6 se substitueix pel text següent:

«6. Tan aviat com s'hagi completat l'execució de la resolució de decomís, l'autoritat d'execució ha d'informar l'autoritat d'emissió dels resultats de l'execució.»

10. En l'article 19, l'apartat 3 se substitueix pel text següent:

«3. Qualsevol decisió de denegació del reconeixement o l'execució de la resolució de decomís s'ha d'adoptar sense demora i es notificarà immediatament a l'autoritat d'emissió.»

11. En l'article 20, l'apartat 2 se substitueix pel text següent:

«2. L'autoritat d'execució ha de comunicar sense demora a l'autoritat d'emissió la seva decisió sobre el reconeixement i l'execució de la resolució de decomís.»

12. En l'article 21, els apartats 3 i 4 se substitueixen pel text següent:

«3. L'autoritat d'execució ha d'informar sense demora l'autoritat d'emissió de l'ajornament de l'execució de la resolució de decomís i ha d'especificar els motius de l'ajornament i, si és possible, la seva durada probable.

4. Tan aviat com l'ajornament deixi d'estar motivat, l'autoritat d'execució ha d'adoptar, sense demora, les mesures necessàries per executar la resolució i informar-ne l'autoritat d'emissió.»

13. En l'article 25:

a) el títol se substitueix pel text següent:

«Mitjans de comunicació»;

b) l'apartat 1 se substitueix pel text següent:

«1. Llevat de la comunicació en virtut de l'article 8, apartats 2 i 4, a l'article 9, apartat 5, a l'article 19, apartat 2, a l'article 20, apartat 4, i a l'article 29, apartat 3, la comunicació oficial en virtut d'aquest Reglament entre l'autoritat d'emissió i l'autoritat d'execució es durà a terme de conformitat amb l'article 3 del Reglament (UE) 2023/2844 del Parlament Europeu i del Consell.

2. Quan un Estat membre hagi designat una autoritat central, l'apartat 1 també s'ha d'aplicar a la comunicació oficial amb l'autoritat central d'un altre Estat membre.

3. Si cal, l'autoritat d'emissió i l'autoritat d'execució s'han de consultar mútuament, sense demora, a fi de garantir l'aplicació eficaç d'aquest Reglament, a través dels mitjans de comunicació adients.

14. En l'article 27, els apartats 2 i 3 se substitueixen pel text següent:

«2. L'autoritat d'emissió ha d'informar immediatament l'autoritat d'execució de la revocació d'una resolució d'embargament o una resolució de decomís, així com de qualsevol decisió o mesura que generi la revocació d'una resolució d'embargament o una resolució de decomís.

3. L'autoritat d'execució ha de posar fi a l'execució de la resolució d'embargament o la resolució de decomís, en la mesura en què no s'hagi completat, tan aviat com hagi estat informada per l'autoritat d'emissió d'acord amb l'apartat 2. L'autoritat d'execució ha d'enviar a l'Estat d'emissió, sense demora indeguda, una confirmació de la finalització.»

15. En l'article 31, apartat 2, el paràgraf tercer se substitueix pel text següent:

«Les consultes o, almenys, el seu resultat s'han de registrar.».

CAPÍTOL IX

DISPOSICIONS FINALS

Article 26

Entrada en vigor i aplicació

1. Aquest Reglament entra en vigor al cap de vint dies de la seva publicació al Diari Oficial de la Unió Europea.

2. Aquest reglament serà aplicable a partir de l'1 de maig de 2025.

3. No obstant això, els articles 3 i 4 s'han d'aplicar des del primer dia del mes següent al període de dos anys a partir de la data d'entrada en vigor dels actes d'execució corresponents, a què es refereix l'article 10, apartat 3, pels quals s'estableixi el sistema informàtic descentralitzat per a cadascun dels actes jurídics enumerats en els annexos I o II.

4. Els articles 3 i 4 s'han d'aplicar als procediments iniciats a partir de la data a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article.

Aquest reglament és obligatori en tots els seus elements i directament aplicable en els estats membres de conformitat amb els tractats.

Estrasburg, el 13 de desembre de 2023.

Pel Parlament Europeu

La presidenta

R. METSOLA

Pel Consell

El president

P. NAVARRO RÍOS

ANNEX I

MODIFICACIONS DELS ACTES JURÍDICS EN L'ÀMBIT DE LA COOPERACIÓ JUDICIAL EN MATÈRIA CIVIL I MERCANTIL

- 1) Directiva 2003/8/CE del Consell, de 27 de gener de 2003, destinada a millorar l'accés a la justícia en els litigis transfronterers mitjançant l'establiment de regles mínimes comunes relatives a la justícia gratuïta per a aquests litigis.
- 2) Reglament (CE) núm. 805/2004 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, pel qual s'estableix un títol executiu europeu per a crèdits no impugnats.
- 3) Reglament (CE) núm. 1896/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, pel qual s'estableix un procés monitori europeu.
- 4) Reglament (CE) núm. 861/2007 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de juliol de 2007, pel qual s'estableix un procés europeu d'escassa quantia.
- 5) Reglament (CE) núm. 4/2009 del Consell, de 18 de desembre de 2008, relatiu a la competència, la llei aplicable, el reconeixement i l'execució de les resolucions i la cooperació en matèria d'obligacions d'aliments.
- 6) Reglament (UE) núm. 650/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relatiu a la competència, la llei aplicable, el reconeixement i l'execució de les resolucions, a l'acceptació i l'execució dels documents públics en matèria de successions mortis causa i a la creació d'un certificat successori europeu.
- 7) Reglament (UE) núm. 1215/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2012, relatiu a la competència judicial, el reconeixement i l'execució de resolucions judicials en matèria civil i mercantil.
- 8) Reglament (UE) núm. 606/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013, relatiu al reconeixement mutu de mesures de protecció en matèria civil.
- 9) Reglament (UE) núm. 655/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, pel qual s'estableix el procediment relatiu a l'ordre europea de retenció de comptes per tal de simplificar el cobrament transfronterer de deutes en matèria civil i mercantil.
- 10) Reglament (UE) 2015/848 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig de 2015, sobre procediments d'insolvència.
- 11) Reglament (UE) 2016/1103 del Consell, de 24 de juny de 2016, pel qual s'estableix una cooperació reforçada en l'àmbit de la competència, la llei aplicable, el reconeixement i l'execució de resolucions en matèria de règims econòmics matrimonials.
- 12) Reglament (UE) 2016/1104 del Consell, de 24 de juny de 2016, pel qual s'estableix una cooperació reforçada en l'àmbit de la competència, la llei aplicable, el reconeixement i l'execució de resolucions en matèria d'efectes patrimonials de les unions registrades.
- 13) Reglament (UE) 2019/1111 del Consell, de 25 de juny de 2019, relatiu a la competència, el reconeixement

i l'execució de resolucions en matèria matrimonial i de responsabilitat parental, i sobre la sostracció internacional de menors.

ANNEX II

MODIFICACIONS DELS ACTES JURÍDICS EN L'ÀMBIT DE LA COOPERACIÓ JUDICIAL EN MATÈRIA PENAL

- 1) Decisió marc 2002/584/JAI del Consell, de 13 de juny de 2002, relativa a l'ordre de detenció europea i als procediments de lliurament entre estats membres.
- 2) Decisió Marco 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.
- 3) Decisió marc 2005/214/JAI del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries.
- 4) Decisió marc 2006/783/JAI del Consell, de 6 d'octubre de 2006, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís.
- 5) Decisió marc 2008/909/JAI del Consell, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències en matèria penal per les quals s'imposen penes o altres mesures privatives de llibertat a l'efecte de la seva execució a la Unió Europea.
- 6) Decisió marc 2008/947/JAI del Consell, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències i resolucions de llibertat vigilada amb vista a la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i les penes substitutives.
- 7) Decisió marc 2009/829/JAI del Consell, de 23 d'octubre de 2009, relativa a l'aplicació, entre estats membres de la Unió Europea, del principi de reconeixement mutu a les resolucions sobre mesures de vigilància com a substitució de la presó provisional.
- 8) Directiva 2011/99/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 2011, sobre l'ordre europea de protecció.
- 9) Directiva 2011/99/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 2011, sobre l'ordre europea de protecció.
- 10) Directiva 2014/41/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril de 2014, relativa a l'ordre europea d'investigació en matèria penal.
- 11) Reglament (UE) 2018/1805 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de novembre de 2018, sobre el reconeixement mutu de les resolucions d'embargament i decomís.